

af de aarlige Rekrutter, som vilde give Anledning til i større Omfang end tidligere at udbetale denne Understøttelse. Efter de nu bestaaende Anordninger skal denne Understøttelse udbetales i det ved den fastsatte Omfang, men da nu Beløbet vil blive større, end det hidtil har været, vil det ikke kunne afholdes paa samme Maade som hidtil, nemlig paa Konto N.: For ubestemte og uforudseete Udgifter. For det Tilfælde, at Udvalgets Forslag skulde blive vedtaget, maa jeg forbeholde mig til 3die Behandling at indbringe et Endringsforslag, hvorved der bevilges, idetmindste tilnærmelsesviis, hvad man tør gjøre Regning paa at udgive i Aarets Løb i Understøttelse til utcommanderede Underofficerers Familier. — Forslaget under Nr. 36 kan jeg tiltræde. — Ligeledes kan jeg tiltræde Forslaget under Nr. 37. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 38, da maa jeg bemærke, at naar Marinen leverer de fornødne Fartøier, og naar de ere i en saadan Stand, at de kunne vedligeholdes for den Sum, der er begjært til Vedligeholdelsen, kan jeg fra mit Standpunkt naturligviis ikke have Noget imod, at Udvalgets Forslag vedtages; men jeg vilde ikke gjerne befinde mig mellem to Stole paa Gulvet, saaledes at jeg hverken fik det One eller det Andet, og derfor forbeholder jeg mig, hvis dette Forhold ikke bliver definitivt ordnet, da at indbringe det fornødne Endringsforslag ved 3die Behandling. Det er ikke uvigtigt, at det Materiel, som Søforterne faae, baade er fuldkommen godt og tilnærmelsesviis nyt, det er af Vigtighed baade for Tjenestens Skyld og tilfælde af Hensyn til Vedligeholdelsesomkostningerne. Det er jo ligefrem, at Vedligeholdelsesomkostningerne kunne blive meget større, naar Fartøierne ikke ere tilnærmelsesviis nye. Forslaget under Nr. 39, som gaaer ud paa, istedetfor at have leiede Arbeidskræfter, aarlig at indkalde et vist Antal Militairarbeidere, nemlig i Gennemsnit 145, til Tjeneste ved Artillerietaten, skal jeg ret meget anbefale, hvorimod jeg maa modsætte mig Forslaget under Nr. 40. Det er af stor Vigtighed, at de kostbare Beholdninger, som findes ved Artilleriet, kunne vedligeholdes, og dertil behøves en betydelig Arbeidskraft, ikke at tale om andre Arbeider, der ikke ligefrem kunne kaldes Vedligeholdelsesar-

beider. Materiellet bliver, som det høie Thing bekendt, med hvert Aar kostbarere, man anskaffer baade bedre og kostbarere Vaaben og kostbare Seletøier, hele Udrustningen bliver efterhaanden kostbarere, og det vilde være en overordentlig daarlig Deconomi at nægte Artilleriet den Arbeidskraft, det behøver, for tilfredsstillende at kunne udføre disse Forretninger; det kan have meget sørgelige Følger, og det kan i ethvert Tilfælde medføre betydelige Beslutninger. Jeg maa derfor fastholde mit Forslag under Nr. 39. Forslaget under Nr. 41 gaaer ud paa, at nogle Sernkrybber, som der nu i en Række af Aar ere blevne ansøgte om, fremdeles ikke skulle anstattes. Det er en utilfredsstillende Tilstand, vi haabe at afhjælpe ved Anskaffelsen af disse Sernkrybber, men jeg kan ikke sige, at det er en aldeles utaalelig Tilstand, og dersom Fleertallet sætter Priis derpaa, vil jeg ikke modsætte mig, at Sernkrybbernes Anskaffelse udsættes til et andet Aar. Derimod kan jeg ikke forholde mig saarolig ligeoverfor Forslaget under Nr. 42, som, uagtet det ikke træder tydeligt frem, dog i sit Væsen gaaer ud paa, at Kortet over Jylland skulde udgives i Maalestokken $\frac{1}{80000}$, istedetfor som af Krigsministeren foreslaaet, i Maalestokken $\frac{1}{40000}$. Det forekommer mig, at naar man tager Hensyn til Jyllands store Fremtid, den Udvikling af alle materielle Interesser, som forestaaer Jylland, og naar man tager Hensyn til, at der nu foreligger Forslag til at anvende Millioner paa at forbedre Communicationsmidlerne der, saa vilde det være en forunderlig Inconsequent, om man, naar man er bleven gjort opmærksom paa, at et Kort, der er forfærdiget efter Maalestokken $\frac{1}{40000}$, har en langt større oeconomic Anvendelighed end et Kort efter Maalestokken $\frac{1}{80000}$, vilde nægte et Beløb af 3000 Rtd. om Aaret i 10 Aar for at forstaae et saadant Kort over Jylland, paa samme Tid som man, og det med Rette, lægger saa megen Vægt paa Halvøens materielle Udvikling. Ganste vist kan der, naar dette Kort er fuldført, altsaa som jeg forudsætter om 10 Aar, være Anledning til at udgive et lignende Kort for den øvrige Deel af Landet, men dertil har man jo ogsaa det hele Materiale foreliggende. Maalebordene ere nem-